

På vei mot målet

BEATE SKORSTAD har lang fartstid innen barneteater, fortelling for barn, mellomfag i teater for barn, master i ENLPP (effektiv NLP og psykologi) og er hypnoterapeut. For tiden er hun styrer i Musehuset, Norsk Folkemuseums barnehage og skriver for 0-6.

HØSTEN ER HER OG VI ER GODT I GANG med et nytt barnehageår. Det å komme i barnehagen etter sommerferien ligner litt på følelsen man våkner med 1. nyttårsdag. Det er litt tungt å komme i gang, men samtidig er man fylt av nysgjerrighet og forventning til hva det nye året skal bringe. Barnehagen ser så ren ut etter at tegningene til fjorårets barn er plukket ned, gulvene er bonet og gardinene er vasket. Avdelingen er som et blankt ark som bare kan fylles med spennende kunstprosjekt på veggene, lekende barn som bare er gode venner, og lyder av latter og musikk. Og i år skal vi bli mye flinkere til å rydde i hyllene på avdelingen, vi skal ikke la uteskuret flyte over sånn som i fjor, vi skal bli mer strukturerte, og vi skal i hvert fall ikke snakke over hodene på ungene. Det er i det hele tatt ikke noe i veien med forsettene. Men hva er det som ofte skjer? Hverdagen innhenter oss.

Innkjøringen er tøff, med skrikende unger på alle kanter, og det våte høst været gjør at den jevnlige ryddingen i uteskuret ikke får mest oppmerksomhet. Dessuten tar det på når sykemeldingene strømmer inn, selv om de stakkars vikarene gjør så godt de kan. Det blir ikke helt som vi hadde tenkt, og vi må kanskje utsette dette kunstprosjektet til etter jul... Vi går rett og slett på noen nederlag og innser at vi ikke kommer til å nå alle målene våre i år heller.

VI HAR LANG ER FARING i å sette oss mål i barnehagen. Vi har planer, satsningsområder, slagord og visjoner,

men hvor gode er vi egentlig til å takle det om vi ikke når alle disse målene? Det er viktig å noen ganger innse at man har satt seg for urealistiske mål. Kanskje var ikke det å ha et ryddig uteskur det viktigste for oss i år? Men er vi enige om at skuret ikke skal prioriteres i år, blir det også viktig at vi ikke går rundt og irriterer seg over det rotete skuret. Det har ingen hensikt, og vi må tørre å la det slippe.

Men er det derimot et mål vi føler er viktig for oss å nå, lønner det seg å tenke slik de menneskene som lykkes gjør, enten det er på idrettsbanen, i privatlivet eller i forretninger. For hva er det som skiller en som lykkes fra den som ikke lykkes? Jo, den som lykkes tolker ikke motgang eller det å ikke nå målet som et nederlag. De tenker: Hva kan jeg lære av dette? Og hva kan jeg gjøre for å rette opp situasjonen igjen? Innen NLP sier vi at det ikke finnes nederlag, bare tilbakemeldinger. Et nederlag er bare et nederlag hvis vi kaller det det. Bruker vi derimot tilbakemelding, får det hele en mye mer positiv vinkel. Det som gikk galt blir bare en annen måte å ikke gjøre det om igjen på.

Hvis vi bestemmer oss for at det er viktig for oss å gjennomføre et kunstprosjekt, men vi sliter med å få det til, hjelper det lite å gjøre de samme tingene en gang til. Du må se, høre og føle hva som gikk galt og gjerne ha flere løsninger til utfordringene. Hvis den ene arbeidsmåten ikke virker, velger du en annen. Og hvis den heller ikke virker, velger du en ny. Jo flere muligheter, jo større sjanse for å oppnå suksess.

Hvis du alltid gjør det du alltid har gjort, vil du alltid få det resultatet du alltid har fått.

Hvis det du gjør ikke fungerer, gjør noe annet, hva som helst annet.

Hvis du alltid gjør det du alltid har gjort, vil du alltid få det resultatet du alltid har fått. Hvis det du gjør ikke fungerer, gjør noe annet, hva som helst annet.

JEG ER FOR FERDELIG DÅRLIG TIL Å RO, og den beste forklaringen jeg har på dette handikuppet er at jeg er mye sterkere i høyrearma enn i venstrearma. Når jeg ror går det et par tak og jeg skjener ut til den ene siden, og før jeg vet ordet av det går det rundt og rundt for både båten og mannskapet. Etter hvert har jeg lært meg at når jeg skal ro, må jeg se meg bak og orientere meg om hvor jeg skal. Når jeg så er i gang med å ro må jeg stadig kikke meg over skuldra for å se om jeg er på rett vei. Og hvis jeg ikke er det, ja da må jeg rette opp. Og skjener jeg ut mot venstre nok en gang, ja da må jeg rette opp igjen. Og sånn må jeg fortsette til jeg er i mål. Selvfølgelig kan jeg forandre kurs underveis, og til og med kose meg med å kjøre i sikk-sakk og oppdage nye ting. Men en ting er sikkert, jeg lykkes ikke hvis jeg midt ute på fjorden tenker at en kraftig sving mot venstre er et pinlig nederlag, for deretter å gi opp og være fornøyd med å drive rundt og rundt.

LYKKE TIL MED ALLE DE SMÅ OG STORE målene som skal nås i løpet av dette barnehageåret. Ikke vær redd for å droppe mål som viser seg å ikke være viktige, men legg merke til hvor mye mer lystbetont arbeidet kommer til å bli når man tenker tilbakemelding istedenfor nederlag. God rotur!